

Jeden docela všední rozhovor u kávy

- Zdena** Dobré jitro, Vlád'o. Co že jsi dnes vstal tak brzy?
- Vlád'a** Dobré jitro, Zdeno. To víš, musím si dnes všechno připravit, když zítra jedeme na ten zájezd.
- Zdena** Ano, já to vím. Také jsem ti to už nachystala a zabalila.
- Vlád'a** Opravdu? Tak to jsi moc hodná. Ale chtěl jsem tě poprosit, zda bys mi mohla přibalit o jednu sklenici zavařeného dušeného květáku s rajskou omáčkou víc, posledně mi moc chutnal.
- Zdena** To víš, že zabalím. Vždyť vím, co máš rád. Pití chceš s sebou tolik, co obvykle?
- Vlád'a** Klidně jednu nebo dvě lahve navíc, v autobuse bude určitě horko. Víš přece, že děláme zastávky každou půlhodinu, tak to vůbec nebude vadit.
- Zdena** Počítala jsem s tím, máš to zabaleno.
- Vlád'a** Ale nech mi tam místo na lahev Fernetu, kterou jsem si včera koupil. Když zajdu během jízdy dozadu poklábosit s chlapama, tak mi vždy nabízejí panáky, protože vědí, že to je moje oblíbené pití. Tak abych se tam taky mohl něčím revanžovat.
- Zdena** To je dobře, že myslíš i na ostatní. Při cestě musí být především veselá nálada!
- Vlád'a** To je pravda. Však taky, když se takhle trochu rozveselíme, začne se hlaholit a zpívat, někdy mě až z toho trochu bolí v krku... No vidíš, ještě že o tom mluvíme: Potřeboval bych s sebou ty pastilky, cos mi tuhle doporučovala, že jsou dobré na hlasivky. To kdyby bylo moc horko a museli bychom se před koncertem ochladit zmrzlinou, tak aby pak z nás vůbec něco lezlo...
- Zdena** Už je máš v baťůžku, vždyť vím, jak máš zmrzlinu rád! Apropos, nezapomněl jsi, že dneska je v Michnově paláci večírek k tvým kulatým narozeninám?
- Vlád'a** Opravdu? Tak to je tedy překvapení! Myslel jsem, že na mě všichni dočista zapomněli. Už se moc těším!!